

si m'ho haguessin dit clar...

- Carles Pujol -

No és estrany escoltar aquest comentari quan es pateix les conseqüències d'una mala decisió. Pretén expressar que si la persona hagués estat prou assabentada no hagués fet el que va fer. Però, és cert? Moltes vegades no ho és, perquè el coneixement de quelcom no assegura un canvi de conducta.

L'ésser humà tendeix a l'autoengany. Li són prioritàries les sensacions del moment. Infravalora les conseqüències en el futur perquè el veu llunyà. Li costa dur a terme l'esforç i el sacrifici que comporta tot canvi. Acostuma a pensar amb prepotència. És més còmode el camí ample que l'estret.

Un exemple força il·lustrador és el fumador. Els paquets de tabac contenen una informació evident sobre el perjudici que pot ocasionar fumar. La gent que fuma ho sap. Però, malgrat aquest coneixement, segueix fumant.

Això és aplicable a moltes altres coses de la vida i del missatge de l'evangeli que ens responsabilitzen. ¿Serà honest lamentar-nos, quan finalment patim les conseqüències, adduint: "si m'ho haguessin dit clar..."?

Carles Pujol era metge psicoanalista i col·laborador habitual del programa Néixer de Nou.